

Wreszcie zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ odmawia dostępu do części wnioskowanego dokumentu.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-453/10)

(2010/C 328/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Brown, Solicitor i D. Wyatt QC, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/399/EU (¹) (notyfikowanej jako dokument C(2010) 4894) z dnia 15 lipca 2010 r. w zakresie w jakim dotyczy ona to korekty ryczałtowej w wysokości 5 % odnoszącej się do niektórych wydatków poniesionych przez Irlandię Północną w roku finansowym 2007; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji nr 2010/399/UE (notyfikowanej jako dokument C(2010) 4894) z dnia 15 lipca 2010 r. w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej pozycję obejmującą korektę ryczałtową w wysokości 5 % odnoszącą się do wydatków w kwocie 18 600 258,71 EUR poniesionych przez Irlandię Północną w roku finansowym 2007.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Przede wszystkim, jeżeli chodzi o zaskarżoną pozycję, decyzja Komisji narusza prawo i została wydana w wyniku błędu w

ustaleniach faktycznych, ponieważ stwierdzone przez nią niedociągnięcia w kluczowych kontrolach i ich możliwy wpływ na zadeklarowanie kwalifikujących się hektarów w roku zgłoszeniowym 2006 nie mógł uzasadniać korekty w wysokości 5 % odnoszącej się do całości rozpatrywanych wydatków w Irlandii Północnej w danym roku. Takie zawyżone zgłoszenia nie mogły spowodować wzrostu kwot referencyjnych wynikających z płatności dla rolników w latach 2000-2002 i wobec tego mogły jedynie spowodować wzrost liczby, nie zaś wartości, uprawnień do płatności określonych w 2005 r. Około 78 % uprawnień do płatności należnych i rozdzielonych pomiędzy kwalifikujące się hektary zadeklarowane przez rolników w 2005 r. zostało określone na podstawie płatności dokonanych na rzecz zainteresowanych rolników w latach 2000-2002 i tego odsetka nie dotyczą błędy dotyczące ustalenia liczby kwalifikujących się hektarów w 2005 r., które zostały powtórzone w 2006 r. Ponadto przepisy dotyczące obniżek, wyłączeń lub sankcji mają zastosowanie z zastrzeżeniem zasady dostosowania z mocą wsteczną uprawnień do płatności, a także z zastrzeżeniem zasady, zgodnie z którą jeżeli rolnik dokonuje zawyżonego zgłoszenia kwalifikujących się hektarów, jednak powierzchnia rolna określona jako kwalifikująca się jest wystarczająca, aby aktywować wszystkie uprawnienia do płatności, o które rzeczywiście może się on ubiegać, żadna sankcja nie zostaje nałożona. Komisja dokonała błędnej interpretacji przepisów wprowadzających te zasady i w konsekwencji znacznie zawyżyła kwoty podlegające zwrotowi przez rolników z Irlandii Północnej na podstawie zawyżonych zgłoszeń w roku zgłoszeniowym 2006.

Co więcej Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, oceniając prawdopodobną stratę jako 5 % całości poniesionych wydatków, chociaż zgodnie z podstawową zasadą, jaką należy zastosować w przypadku, kiedy nie można dokładnie ocenić strat dla środków danego funduszu Unii Europejskiej, wysokość korekty powinna być wyraźnie powiązana z prawdopodobną stratą. Ocena dokonana przez Komisję oparta jest na dwóch błędnych założeniach. Pierwszym z nich jest przyjęcie, iż nie ma znaczenia, że błędy związane z zawyżoną oceną kwalifikujących się obszarów w latach 2005 i 2006 nie mogły negatywnie wpłynąć na około 78 % uprawnień do płatności należnych rolnikom i wobec tego nie mogły stanowić ryzyka dla funduszy. Drugie błędne założenie dotyczy znaczącego zawyżenia przez Komisję kwot podlegających odzyskaniu od rolników z Północnej Irlandii w odniesieniu do zawyżonych zgłoszeń za 2006 r. Wreszcie z faktu, iż zastosowanie przez Komisję ryczałtowej obniżki w wysokości 5 % oparte jest na znaczącym zawyżeniu rzeczywistej prawdopodobnej straty dla funduszy Unii Europejskiej, wynika, że w niniejszej sprawie ryczałtowa obniżka w wysokości 5 % jest nadmierna, a zatem nieproporcjonalna.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 15 lipca 2010 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowana jako dokument C(2010) 4894) (Dz.U. 2010 L 184, s. 6).